

en Ansættelse som Embedsmand eller ved en Skole, let vil blive forbigaaet af mandlige Kolleger, der forstaa at puffe sig frem, „hvad der er meget krænkende for en fintfølende Kvinde“, og der spørges, om denne Forbedring i Kvindens Kaar vel er det værd, der er ofret derpaa? Forfatteren siger, at „enhver Kvinde med uhildet Blik paa Forholdene vil sikkert, derom er jeg overbevist, ikke være i Tvivl om hvad hun vil svare herpaa.“ — „Og jeg om det Modsatte“ skriver Mathilde Fibiger i Randen. „Hvad der vindes, er af blivende Værd, afgørende Betydning; hvad der tabes er *forholdsvis* saa underordnet, at der ingen Sammenligning kan finde Sted; det ene forholder sig til det andet som Førstefødselsretten til en Ret Lindser“.

Saa klart og sikkert saa hun paa Sagen endnu i sine sidste, syge Leveaar. Sandelig, hun gik ikke paa Akkord med Idealet.

Dette er kun de ydre Omrids af hendes Liv. Om det, der fyldte det, kan man læse i den smukke lille Bog, hendes Broderdatter har skrevet. Alle Venner af Kvindesagen bør læse den Bog, og naar de har læst den en Gang, vil de sikkert læse den om igen. Ikke mindst bør den anbefales til de unge. Der er sagt, at hvad Clara Raphael skrev, det blev skrevet i Sand, og det maatte udslettes; men saadan er det ikke. Nej, vel vandrede hun igennem Ørkenen, men de Fodspor, hun traadte i Sandet, blev den Vejviser, der trængtes til, og mange, mange Skarer af Kvinder ville ledes af dem. Da bør de ogsaa mindes hende med Tak.

En gammel Kvindesagsven.

Anna B. Wicksell: Hustruens retslige Stilling.

En kritisk Undersøgelse. Med et Forord af Bjørnstjerne Bjørnson.

Gyldendalske Boghandels Forlag. 1891.

Et klart Hoved, en spids Pen, hele og klare Standpunkter er Kendemærket for den lille Bog. Forfatteren er jo vel kendt af dette Tidsskrifts Læsere; en Del af, hvad der findes i Bogen, er tidligere udviklet fyldigere og omstændeligere her i Bladet. Men paa den anden Side indeholder Bogen mere, den er en, om end kortfattet, saa dog temmelig fuldstændig Oversigt over,